

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירכם ואוהבכם מאוד משה יזדי.

1,004

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אהבת לשך אכל שבת זכור

לקח פרשת 'תרומה' תשפ"א

"...היודע אתה כמה נחלים של דמעות זרמו מעיני...?" - אמר לי אבא!!

"באותו מעמד אבא לא הגיב מאומה", המשיך ר' רפאל ואמר. אך לאחר שפנה והמשיך אותו איש בדרכו נעמד לפתע אבא ואמר לי: "היודע אתה כמה נחלים של דמעות זרמו מעיני כשעמדתי ליד עריסותיכם בנקותכם וזקנתי לאבינו שבשמים שתזכו ותגדלו לתפארת עם ישראל?" כאן התרגש אבא מאד ודמעות זלגו מעיניו והמשיך הוא ואמר: "הנה רבים הם אחרים המנדנדים את העריסה ושרים שירי ערש לבניהם הקט המוטל בה, אך אני העדפתי לומר פרקי תהלים בדמעות ותודה לה' קוצר אני עתה את הפירות!"

בני הבית לא יכלו לכבוש את התפעלותם הגדולה וניגשו הם ושחו בפני אביהם הגדול את אשר סיפר להם ר' רפאל זה עתה. כאן הוסיף הגר"י מבריסק משפט מדהים ואמר: "מעיד אני על עצמי כי מעולם לא התפללתי תפילת שמונה עשרה 'יבש' בלא דמעות! תמיד היו תפילותי רטובות ושרויות בדמעות להצלת והצלחת בני ובנותי". כמו כן, כשהיו מבקשים את עצתו של הרה"ק ר' יואל מסאטמר זצוק"ל וזיע"א להצלחת חינוך הבנים והבנות היה עונה הוא נחרצות: "מנהג אבותינו ואמותינו בידינו שבכל עת שראו הם את בניהם שאינם מצליחים בלימוד, אם זה מחמת חוסר הבנה, או חוסר חשק בלימודים, היו קמים הם באשמורת הבוקר ומורידים דמעות כמים בקריאת ספר התהלים, ואנחנו כילדים היינו נחרדים מהדמעות הרותחות שהיו זולגות מעיניהם של אבא ואמא כשהיו אומרים בכל בוקר בברכת התורה: "ונהיה אנחנו וצאצאינו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה", וברוך ה' כל אותם שדמעו זכו לרוות נחת ואושר מכל יוצאי חלציהם". פעם הוסיף הרבי מסאטמר זיע"א ואמר: "בפי העולם שגורה האימרה: "כל אחד יכול לבחור לעצמו חתנים טובים, אך בנים טובים אי אפשר לבחור", ותמיד אמרתי אני להיפך, כי חתנים טובים אי אפשר לבחור שהרי מובא בגמרא: "ארבעים יום קודם יצירת הוולד יוצאת בת קול ומכריזה: "בת פלוני לפלוני", ומי יכול להתנגד לבת קול? אולם בנים טובים אפשר בהחלט לבחור, כי הדבר תלוי בכך שיתנהג האדם כראוי ויזיל דמעות בתפילתו על חינוך ילדיו, ובוודאי שהעושה כך יראה נחת שהרי תפילה עם דמעות מעולם לא שבה ריקם".

הפלא ופלא!! ישמע חכם ויוסף לקח!!!
ה' יזכנו לרוות נחת ואושר מכל יוצאי חלצינו וזאת התורה לא תמוש מפינו ומפי זרעינו וזרע זרעינו עד עולם ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!!

ברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

לאחר שלושת המכות הראשונות:דם, צפרדע וכינים שהיכה הקדוש ברוך הוא את פרעה מלך מצרים וכל עמו, חשש הוא מאד מדברי משה רבינו ע"ה שאמר לו שהנה מכת ערוב ממשמשת ובהא עליו, ולכן קרא הוא מיד למשה ואהרן ואמר להם: "לכו זיבחו לאלוקיכם בארץ", אך משה ואהרן סרבו להצעתו וביקשו ללכת למדבר מרחק הליכה של שלושה ימים ממצרים ולהקריב שם קורבנות לה' יתברך. נשאלת השאלה:מדוע? לשם מה צריך להרחיק מהלך שלושה ימים? תשובה:משה רבינו ואהרן הכהן ידעו שסוד קיומם של עם ישראל אינו אלא בזכות שמחנכים הם את ילדי ישראל למסירות נפש, למסור את נפשם על כל ציווי שציוונו אלוקינו, לכן ביקשו הם להרחיק ללכת שלושה ימים רצופים עם הילדים אשר בוודאי יתעייפו הם מאד, ובכל זאת ימשיכו לצעוד עימם כדי לעבוד את ה' במסירות נפש נפלאה. לכן בפרשה הבאה הציע להם פרעה להשאיר את הילדים במצרים באומרו: "לכו נא הגברים ועיבדו את ה'", ומשה רבינו חזר והדגיש בפניו ואמר: "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו נלך", כיון שהם עיקר חיינו ובזכותם נצחיות אומתינו.

לא רק פרעה אלא כל שונאינו ורודפינו מאז היותנו לעם, ידעו הם שסוד קיומנו הנצחי אינו אלא בזכות החינוך הצרוף והטהור שמעניקים אנחנו לבנינו ובנותינו ולכן ניסו הם ללא הצלחה לנעוץ בהם את ציפורניהם הטמאות ולהביא להשחתת נשמתם הטהורה והאצילה. וזאת עלינו לדעת, לא רק סוד קיומנו כעם נזקף לזכות חינוכם הטהור של בנינו ובנותינו, אלא אף אושרנו ושמחת חיינו במישור האישי של כל אחד ואחד מאיתנו נגזרים הם מהחינוך שמעניקים אנחנו לבנינו ובנותינו, אשר ככל שנסקיע בחינוכם ונדמע בתפילותינו להצלחתם מיצר הרע ולהצלחתם עם יצר הטוב כך נזכה לרוות מהם נחת והנאה. עד כמה? ובמה דברים אמורים?

הגר"י מבריסק זצוק"ל וזיע"א היה מטייל בכל יום לצורך בריאותו. פעמים רבות ביקש הוא מבנו ר' רפאל להתלוות אליו לטיולו ובמהלכו היה מלמדו הרבה מחוכמת חיי שרכש הוא בשנות הזעם שעבר. באחת הפעמים כשחזר ר' רפאל מהטיול עם מור אביו הבחינו בו בני הבית שהוא נסער מאד. לשאלתם:על מה ולמה סערו רגשותיו כל כך? ענה הוא ואמר: "באמצע הליכתנו היומית הבחין ניצול שואה באבא שהולך הוא במדרכה שמולו, ומיד הזדרז וחצה את הכביש לעברנו ופנה לאבא ואמר: "כבוד הרב! איני מקנא בך בכך שזכית ושרדת את השואה האיומה שהרי גם אני שרדתי כמוך, אך מקנא אני בך מאד על שזכית שכל בניך הולכים בדרך הטוב והישר והתורה היא נר לרגלם!"

המאמרים בעלון זה לוקטו מעלוני קודמים וזאת בגלל שבית הדפוס אינו עובד מחמת הסגר.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

לחיאום שיחת עיון טלפונית עם כבוד הרב משה זידי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-80 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

אנחנו הורים שקטים ועדינים שזכינו והתברכנו בחמישה ילדים נפלאים שגם הם שקטים ועדינים כמונו.

מנהלים אנחנו אורח חיים חרדי, בנינו ובנותינו לומדים במסגרות חרדיות, כך שעד לפני כחצי שנה למד בנו הבכור בישיבה תורנית הנחשבת מאד.

מאז ומתמיד ביתנו היה רגוע לחלוטין, מעולם לא ידענו מתח וחרדות, אך לצערנו הרב מזה חודשים ארוכים שאנחנו מתוחים כאובים ומיוסרים יומם ולילה, אין לנו מנוח לרגע. הכל התחיל בחופשה האחרונה שהיה לבנו מהישיבה. כיון שנמנה הוא על מעגל המצטיינים של הישיבה, יצא הוא ללמוד בכל יום מימי החופשה בבית כנסת הסמוך לביתנו כשאנחנו שמחים ומדושני עונג על צימאוננו הגדול ללימוד תורתנו הקדושה.

באחד הלילות בדרך חזרתו לבית פגש הוא חבר ילדות שיצא לתרבות רעה ותוך כדי שיחה שלף הלה את האייפון מכיסו והשחית את נפשו של בנו, ואף קבע איתו לפוגשו למחרת וגם בפגישה זאת המשיך להחטיאו במראות קשים מאד, ותוך ימים ספורים בהם היו הם בקשר הבחנו בשינוי לרעה הקיצוני שחל בנפש בנו, אם זה בהיעלמות ההתלהבות שהיתה לו בתפילותיו ובברכותיו, ואם זה בשינוי התנהגותו אלינו, עד שבאחד הימים אמר הוא לנו מפורשות שאין בדעתו לחזור לישיבה, ומתרווע במשך כל היום ורוב הלילה עם חברו המושחת שכבר הספיק להכיר לו עוד חברים מושחתים כמוהו, אשר מפתים אותו בעבירות חמורות ואף מסיתים אותו נגדנו, וכל ניסיונותינו להרחיקו מהם עלו בתוהו.

צר לי לכתוב שבמשך חודשים אלו ניסינו את כל הדרכים החל משחיות נפש המלוות בדמעות בהן הסברנו לו ואף הבין הוא עד כמה מפסידים אנחנו והוא ביחד מדרכו הקלוקלת, וכשראינו שדיבורנו אינם פועלים את פעולתם נקטנו מעט בדרך קשה ואיימנו שנוציאו מהבית.

באותה שיחה שאיימנו עליו קם הוא לפתע ניגש לדלת ואמר: "לא אחכה שתוציאו אותי! אצא לבד!" ויצא החוצה.

רעייתי היקרה ואני נדהמנו ולא רצינו להאמין למשמע אוזננו, היינו בטוחים שיחזור הוא תוך שעות ספורות אך התבדונו. לא הצלחנו להירדם במשך כל אותו הלילה, לפנות בוקר יצאנו לחפש את הוא נעלם, כך זה נמשך ארבעה ימים רצופים כשאנחנו מלאי חרטה על אשר אמרנו, וביום הרביעי הוא התקשר ודיבר עם רעייתי שפרצה בבכי כששמעה את קולו וביקשה אף את סליחתו כדי שיואיל בטובו לחזור הביתה. מיד בחזרתו הוא אמר שהגיע בסך הכל לקחת בגדים ואינו מתכוון להישאר, אך אנחנו ביקשנו ממנו בתחנונים להישאר בבית ולבסוף נענה הוא בחיוב לבקשתנו לא לפני שאמר: "רק אם תאפשרו לי לחזור בכל שעה שאראה לנכון ולא תטיפו לי על כך, אסכים להישאר!" כמוכן שהסכמנו והוא נשאר. לאחרונה חשים אנחנו שהוא קרוע בין שני עולמות, מצד אחד נמאס לו מאותם חברים שידרדרוהו ואף סיבכוהו מול רשויות החוק, אך קשה לו מאד להתנתק מהם, כל שמחת חיינו נעלמה ממנו, הוא ירד מאד במשקלו כמעט ולא אוכל כלום במשך היום, כבר כמה פעמים שמענו אותו בוכה בחדרו, וכששאלנוהו על כך לא הסכים לפרט רק אמר: "לא טוב לי!" "אנחנו מוכנים לעשות הכל למענך", אמרנו לו והוספנו: "רק תשתף אותנו! תבקש ותראה שנעשה הכל בשבילך!" והוא כרגיל אינו מגיב וממשיך בדרכו.

יש לנו קשר טוב עם אחד מבני החבורה הזאת שכואב לו מאד על צערנו ובאחת משיחתנו סיפר הוא לנו ואמר: "בכל פעם שפורץ ויכוח בין החברים בנכם מנסה מיד להרגיע את הרוחות, הוא לא מסוגל לשמוע צעקות, וכשלפעמים מגיעים הויכוחים לידי תגרת ידיים הוא ממש מבקש ומתחנן להפסיק, החברים קוראים לו "נמושה", כשהמריבה מסתיימת הוא מזדרז לקנות עוגות ושתייה ומבקש לעשות "סולחה".

עוד סיפר לנו חבר זה שלפעמים מנצלים אותו החברים ומביימים מריבה, כאילו הם רבים רק כדי להינות מהשתיה והעוגות שהוא יקנה לאחר מכן.

לא אחת אמר לנו חבר זה שכולם שם מביינים שאין מקומו של בנו ביניהם, אך כיון שהוא קונה להם ומפנק אותם מכבדים הם אותו כדי לנצלו, ובפעם האחרונה במריבתם ניסה הוא למונעו בתוקף מלקנות אך בנו התעקש ואז הטיח הוא בפניו ואמר לו: "כולנו כאן מנצלים אותך! תפסיק לקנות!"

זה כל כך נכון! תמיד הוא היה כזה! מעולם לא היתה לו מריבה עם אף אדם, גם ויכוחים קטנים שהיו פורצים בבית כמו בכל בית היו מפריעים לו מאד ומיד היה מבקש להפסיק, הוא מאד עדין, אך כנראה שבימים אלו חבריו חשובים לו יותר מאיתנו.

כבוד הרב היקר! אנא ואנא עזור לנו! איך מצילים את הילד? אנחנו מוכנים לעשות הכל לשם כך! רעייתי ואני מרוסקים! בקושי רב מצליחים אנחנו לומר לו שני משפטים, כיון שבמשפט השלישי הוא טוען: "הבטחתם שלא תטיפו לי!" הוא אומר זאת ומסמיק מבושה, אך בכל זאת הוא אומר. לתשובתך המהירה נשמח ונודה מאד! הורים מיוסרים.

תשובה:

הורים יקרים וחשובים!

א.כיון שלצערי הרב זה לא המקרה הראשון שנדרשתי להשיב לב בנים אלביהם ואימותיהם, יכול אני לומר לכם בעזרת ה' בוודאות גמורה שאם תעשו כדברי דלהלן, יחזור בנכם זה בתשובה שלימה ועוד תרוו ממנו נחת ואושר כשאיפתכם.

ב.שמחתי מאד בכך שביקשתם ואף הסכמתם לתנאו כדי להחזירו הביתה. קיימים הורים שחרצו את גורל בנם או בתם לאבדון בכך שסילקו הם אותם מהבית בבושת פנים, ואף לא הסכימו להתפייס כשביקשו מהם סליחה, והביאו הם בכך את בניהם או בנותיהם למקומות של חושך וצלמוות, ולשערי טומאה נוראה אשר כל באיה לא ישובו, ועתה מכים הם על חטא על שדחו הם אותם למקומות דחי אלו. ג.ענוותנותו וביישנותו של בנכם היקר היא זאת שתציל אותו בעזרת ה' יתברך ותעזרהו לעלות על דרך המלך, צריכים אנחנו לדעת איך למנף זאת וחנני ה' ברעיון נפלא כדלהלן.

ד.הסתגרותו בחדר ממנו בוקעים ועולים קולות בכייתו, מעידים הם כאלף עדים שקץ הוא בדרכו זאת ובחבריו אלו, אלא שמחמת עדינותו המופלגת לא נעים לו מהם וחושש הוא לעוזבם, וצריכים אנחנו לעזור ולתת לו כח לעשות זאת, אלא שעלינו להיזהר מאד שלא יודע לו בשום אופן שעזרנוהו.

ה.על אף שברור לכולנו שבכל יום נושאים אתם תפילה להצלתו, בכל זאת אבקשם שלפני שנבצע את הצעתי דלהלן, תוסיפו ותרבו בתפילות ואף כדאי שאם יש ביכולתכם תקבלו עליכם תענית להצלתו ובעזרת ה' נצליח בפעולתינו למענו.

ו.הצעתי:כדאי שתקבעו שיחת נפש עם חבר זה ובה תרחיבו ותספרו על צערכם הגדול, אין לי ספק שתוך כדי שיחתכם יהא קל לכם לדמוע מגודל צערכם ובוודאי שדבריכם ירגשוהו מאד ובכח תפילותיכם הרבות והגדולות יסכים הוא לעשות כבקשתכם דלהלן ולשתף פעולה עמכם ולזרוקו מחבורתם.

ז.כל שעליו לעשות אינו אלא להגיע לתגרת ידיים אלימה עם בנכם העדין והפחדן, צריך לתכנן זאת היטב וליצור מצב של מתח בינו לבין בנכם, כשלפתע יתנפל הוא בחמת זעם על בנכם ואף יכה בו נמרצות ויגרשהו מחברתם לא לפני שיאיים עליו קשות: "אם אראה אותך שוב לא אחס לשוב לך את העצמות". בטוחני שמריבה תפיל אימה ופחד על בנכם, ואולי אף ישמח הוא בכך שפרדתו מהם באה מצידם ולא מצידו.

ח.אל תחששו מהמכות שיקבל בנכם ואל תרחמו עליו כלל! זהו "הניתוח" שצריך הוא לעבור, וזהו שאמרו חכמנו זיכרונם לברכה: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני!"

ט.מיותר להדגיש שבחזרתו לביתכם תימנעו מלשאול שאלות ותרעפו עליו חום ואהבה אין קץ והם הם שיסללו לו את הדרך לחזרתו אליכם ולהשקפת עולמכם.

אעיד ואכתוב: מכיר אני הורים שבנם יצא לתרבות רעה ושילמו הם לאחד מבני החבורה כדי שיכה את בנם, והלה מתוך "קנאת ה' צבקות" החמיר ושר את רגלו של בנם ובמשך ימי הטיפול ששהה בבית הוריו עשה חשבון נפש וחזר לישיבה. י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

"שלוש ונחת"

נאמר בפרשת השבוע: "ועשית שנים כרובים... והיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו, אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים".

כרובים אלו בדמות זכר ונקבה היו, עומדים על גבי ה"כפורת" היא המכסה שעל ארון הברית אשר בקודש הקדשים, וסוככים הם בכנפיהם הפרושות על הארון.

מהם לומדים אנו הרבה מענייני הבית היהודי והיחסים שבין איש לאשתו.

וכשנתבונן בפסוק נגלה לכאורה סתירה. הרי נאמר: "ופניהם איש אל אחיו" ומיד לאחר מכן נאמר: "אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים", הכיצד?!

והענין הוא שכאשר בונים מערכת יחסים אשר אמורה לשמור ולהגן על הבית, לטפח ולרבות ולהשכין אהבה ואחוה שלום ורעות, אין די בכך ש"נפרוש את כנפינו" על הבית, כי אז עדיין נכנס היצר הרע באמצע בטענות שונות אחד כלפי השני, כגון: "אני עושה יותר" או "אינך מביך/ה נכון" וכדומה.

טענות אשר נדמה "כאילו" הן באות ממקום טהור שתכליתו "להגן על הבית", כאילו "סוככים בכנפיהם.. וכאילו אל הכפורת יהיו פניהם... אך למעשה טענות אלו אינן נובעות אלא מתוך גאווה סרוחה ותאוות כבוד!! כל שרוצה הצד השני אינו אלא למלא את תאוות הניצוח שבלבו!

כאן לומדים אנו מהתורה הקדושה מהי הדרך האמיתית בה ישכון אור בבית. כאשר "פניהם איש אל אחיו", היינו שעומדים זה מול זה ויחד עם זה "מורידים את הראש" מטה כלפי הכפורת, בהכנעה, בענוה, ביראת כבוד, אז זוכים הם באמת ל: "אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים" הגנה על שלום הבית והשראת השכינה!!

מאורי התורה מאירים את הפרשה!!

"והיו הכרובים פורשי כנפיים... ופניהם איש אל אחיו". במקום אחר נאמר: "ופניהם אל הבית". מדוע השינוי הזה? כתב רבי ראובן אדרי שליט"א בספרו "נפלאות מתורתך" רמז בזה: פעמים שאדם נפטר ומשאיר אחריו בנים. כאשר הבנים צדיקים ויודעים שהעיקר בחיים היא התורה והמצוות וחיי העולם הבא, אז האחד דואג לשני בנכסים ומחלקים הם את הירושה ביניהם בשווה וללא מחלוקת.

אך אם חלילה, הבנים אינם צדיקים ולהוטים הם אחר הקנאה והגאווה והכבוד, אז הרי שהם רבים ומתווכחים ביניהם: מי יזכה בזה? מי ייקח הירושה? וכו'... וזה רמזו בפסוק: "ופניהם איש אל אחיו", אלו הבנים היורשים הצדיקים שפניהם איש אל אחיו, האחד דואג לשני, אבל אם הם לא צדיקים, אז "ופניהם אל הבית", שדעתם ותאוותם על הבית והירושה, מי יירש כך, ומי יקבל את זה... ה' ישמור!

"וייקחו לי תרומה"...

נשאלת השאלה: לכאורה "ויתנו לי תרומה" היה צריך לכתוב, ומדוע נכתב בלשון "וייקחו" כאילו שנותני התרומה לוקחים ומקבלים?! אלא מפני שאכן זו האמת! אין אדם מפסיד מן הצדקה!!

אמר רבנו ה"בן איש חי" זיע"א: משל לאדם שראה בפעם הראשונה בחייו איכר הולך בשדה וזורק גרעיני חיטה על פני התלמים. אמר: "איזה טיפש הוא, לוקח חיטים טובות, ראויות למאכל, ומשליכן כך"... אך האמת היא שכל גרעין יצמיח שיבולת שלמה ויניב תשואה גדולה פי כמה! ועל כך נאמר: "זרעו לכם לצדקה". צדקה היא כמו זריעה, הנותן פרוטה מקבל כסף רב!

ובמדרש אמרו כך הוא בלימוד התורה. יש הסבורים שלימוד תורה הוא הקרבה. הנה, הלומד מקצוע רוכש עבודה ומרוויח, ואילו ההוא מסכן, לומד תורה... ומסופר במדרש: מעשה בסוחרים שהפליגו בספינה ואיתם היה תלמיד חכם אחד. שאלהו: "היכן סחורתך?" אמר להם: "סחורתי משובחת מסחורותיכם!" חיפשו במחסנים והבינו שנוסע הוא ללא מטען. צחקו ולעגו לו.

לפתע, התנפלו עליהם שודדי ים ובזזו את רכושם. הגיעו כולם ליבשה חסרי כל. אותו תלמיד חכם נכנס לבית המדרש ללמוד, וכשנוכחו אנשי המקום להכיר בגדלותו נהגו בו בכבוד ומינהו לראש ישיבה. בדרכו למעונו החדש, ליווהו ראשי הקהל. אמר להם: "בבקשה מכם, עשו חסד עם הסוחרים שהיו איתי בספינה ותנו להם מזון ודיוור". ואל הסוחרים אמר: "כלום לא צדקתי כשאמרתי לכם, שסחורתי משובחת מסחורותיכם"!! כי טוב סחרה מכל סחורה! והיה רבי מאיר אומר: "מניח אני כל אומנות שבעולם, ואיני מלמד את בני אלא תורה"!

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבהה דרכם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא"!! (תורת המוסר)

סיפור עונג שבת לשולחן השבת...

שמחה בונים הקטן, בנו של "המגיד מודיסלב", היה ידוע כ"ילד קונדס" של העיירה. בכל יום שלף ממוחו המצאה חדשה או תעלול מתוחכם, אשר הוציאו את הוריו ומחנכיו משלוותם. עוגמת נפש רבה הייתה מנת חלקם, דווקא משום שידעו כמה חכם הילד. "מדוע הוא מפנה את מרצו לתחבולות ואינו שוקד ברצינות על לימודיו?" שאלו ביגון, "בן עשר הוא, כבר אינו תינוק, ועדיין אינו מנסה להתגבר על יצרו ולעשות נחת רוח ליוצרו". יום אחד נפל דבר. באותו היום גער בו המלמד קשות ובסוף דבריו הנוקבים אף קרא בייאוש: "הו! שמחה בונים, חבל על המאמץ שאני משקיע בך, בן אדם כבר לא תהיה לעולם"!!! אמירה קשה זו פצעה את ליבו של הילד, היא זיעזעה אותו עד היסוד. הילד יצא מה'חיידר', רץ כל עוד רוחו בו אל היער הסמוך ופרץ בבכי תמרורים. "המלמד צודק!! זעק אל חלוקי האבנים שהקשיבו בדממה לבכיו. "אם אמשיך כך, באמת לא אוכל להיקרא בן אדם"!

הלילה ירד. שמחה בונים, שבגדיו היו ספוגים בדמעותיו הרותחות, התנער ממקומו ושם פעמיו אל בית המדרש. "עדיין אפשר להתחיל דף חדש"!! הררה לעצמו. שם, בבית המדרש, המתין כפינה נסתרת עד שזבו הלומדים את המקום. אז ניגש הוא אל האדם היחיד שעוד היה שקוע בלימודו. בונים הכיר אותו. כל העיר הכירה אותו. היה זה רבי אבא. עתה ניגש אליו ובקול נמוך הפציר: "האם יוכל כבודו לבחור עבורי דף גמרא שאצליח ללמוד בעצמי ואחר כך לבחון אם הבנתי כראוי?" שאל. רבי אבא התבונן בילד במבט מעמיק וחשב: "האם אני עד לתהליך חדש ומבורך, או שמא תעלול חדש עלה במוחו של הילד השובב? לא! הזיק המתחנן בעיניו מעיד על רצון אמת! אולי סוף סוף נענו תפילותיהם של הוריו השבורים..."

רבי אבא השיב בקול רך: "בשמחה בני"!! הוא דפדף במסכת "בבא קמא", הצביע על סוגיה מסוימת ואיחל לו בהצלחה. שמחה בונים הסתער על הגמרא בלהט ובמרץ כמו כל מטרר שהיה רגיל להציב לעצמו, אך לשוא. למרות מאמציו המרובים לא הבין כמעט מאומה. חלפו שעות אחדות של מאמץ, פלגים של זיעה טפטפו על חולצתו, שאך לא מזמן התייבשה מדמעות אחר הצהריים. רבי אבא היה שקוע בתלמודו. לפתע נזכר בשמחה בונים, בנו של המגיד. כשהתקרב אליו, נדהם לגלות את המחזה הנוגע ללב: הילד הקטן התייפח בבכי, מרטיב בדמעותיו את דף הגמרא שתחתיו. "מה קרה?" שאל מזועזע. "שנים עברו עלי לריק", רטט קולו של שמחה בונים, "עסקתי בהבלים במקום התורה... עכשיו אינני מסוגל לקלוט דבר מן הסוגיה. כבר שעות אני מתאמץ בכל כוחי, ואיני מצליח"!! גל חדש של בכי טלטל את כתפיו של הילד. רחמינו של רבי אבא נכשמו עליו והוא קרא בחום: "לא! לא איחרת את המועד. אני מוכן ללמד אותך! אתה תלמיד ותשקיע ובעזרת ה' תזכה להיות גדול בישראל"!

רבי אבא התיישב מול הילד והחל לפשט לו את הסוגיה. ואז כשקלט שמחה בונים סוף סוף את דברי הגמרא, החל שכלו החרף להקשות קושיות מדהימות. מאותו לילה למדו שניהם יחדיו. הילד בלע בצמא את דברי הגמרא והשמיע חידושים מבריקים ומיוחדים, ורבי אבא נפעם בכל פעם מחדש מתלמידו המחונן. שמחה בונים שגדל והיה לרבי שמחה בונים מפשיסחא, לימד את כולנו כי אין דבר העומד בפני הרצון!! התורה – לא בשמיים היא ולא מעבר לים, וכל הרוצה ליטול, יבוא וייטול!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים!

כיון שברור לי שברוך ה' הנכם מתענגים בכל שבוע מהתוכן הנפלא שבעלון זה, אשר העלות הכספית בהדפסתו והפצתו מכבידה עלי מאד אי לכך, באתי בזאת לבקש מקוראינו הנפלאים לעוזרני ולהעביר אלינו את הסך הקצוב של זכר למחצית השקל (26 ₪ לראש) ומתנות לאביונים (18 ₪ לראש) ובכך תעזרו לי מאד גם בהוצאות המרובות של בתי התמחוי הרובצות על כתפי. אשמח לקבל את השמות של כל בני המשפחה כדי שאעתיר בתפילה עליהם בקבר רחל אמנו ובכותל המערבי. בטוחני שבזכות הכרת הטוב זאת תתברכו בעזרת ה' בבריאות איתנה וחיים טובים ומאושרים בכל המישורים אמן ואמן!! להלן הפרטים להעברת התרומות:

בארץ ישראל:

"עמודי-השלום" בנק דיסקונט: סניף 64 רח' יחזקאל 11 ירושלים, מספר חשבון: 823333.

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס בישראל. לפרטים נוספים: ערן- 052-890-8065.

For Donations:

בלוס אנג'לס

American Friends of Amude Hashalom, Chase Bank, Account #3951376025. For donation by checks please mail to 1041 S. Wooster st. #2, LA 90035.

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס בארה"ב. לפרטים נוספים: יפעת- 1-323-449-8184.

British Friends of Amude-Hashaom

בלונדון:

חשבון מס' 02047322 בבנק ASBC, קוד סורט 40-20-16 GB70MIDL40201602047322: חשבון בינלאומי: MIDLGB2104D קוד הסיניף:

התרומות מוכרות לצורכי פטור ממס באנגליה. לפרטים נוספים: פיביש- 079-85-433-867.

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה ואמן.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יודי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

באחד מן הימים פגשתי אחת מהשכנות שהתגוררה אף היא עם בעלה וילדיה ברחוב הבעל שם טוב שבשכונת "בית ישראל" בו התגוררנו גם אנחנו בילדותנו.

שכנה זאת היתה נשואה לאדם קשה מאד שכמעט תמיד היה צועק ומקלל כל אדם שנראה לו שאינו מדקדק במצוות. לא אחת שמענו את צעקותיו הרמות ברחובות, וגם כשנכנסה היא לבית הכנסת להתפלל תמיד מצא הוא הערה שבסיבתה היה מרעים בקולו ומחרף ומגדף את האחראי לכך לפי הבנתו.

איש זה התנהג כך גם בביתו, וצעקות רמות היו בוקעות מביתו תדיר, וזכר אני עוד בהיותי ילד שכמה פעמים גירש הוא את אשתו מהבית וכשילדיו הקטנים בכו וביקשו להכניסה חזרה כעס הוא עליהם והוציא גם אותם החוצה.

בשעת כעסו לא הסכים הוא לשוחח עם אף אדם באומרו: "אני בטוח שהצדק איתי ואיני רוצה לשמוע אותך"!

מור אבינו היקר זלה"ה היה הוא היחיד שהיתה לו שיחה עם איש זה, ומיד כשהיה שומע את קול צעקותיו היה מזדרז להיכנס לביתו ולעמוד מולו, והלה בראותו את מור אבינו זלה"ה היה מנמיך את קולו ואף מבקשו לשבת ולשמועו.

לפני שנים ספורות נפטור אדם זה לבית עולמו, וכשראתה אותי אלמנתו פנתה היא אלי ואמרה: "הרבה זמן שרוצה אני לספר לך על אביך זצ"ל שחייבת אני לו את חיי".

"תדע לך שבכל הזדמנות היה מור אביך זלה"ה נכנס לביתנו ומשחק עם ילדי הקטנים וקול צחוקם היה מהדהד בכל הבית, ובראותי זאת הייתי מקבלת כח מצחוקם של הילדים, ובאותה שעה לא היתה אשה מאושרת ממני".

היו פעמים שתוך כדי צחוקם של הילדים פנה מור אביך זלה"ה לבעלי ואמר לו: "אני לא מבין איך אתה מסוגל לצעוק ולקלל בנוכחות הילדים הנפלאים הללו".

יום אחד מחמת שבעלי צעק וקילל ואף היכה אותי קשות, החלטתי לשים קץ לחיי, ולפתע הקיש אביך על דלת הבית, ובאופיו השמח וקולו העליל נהייתי שוב לראות את ילדי מתגלגלים מצחוק, ומיד קיבלתי כוחות וחזרתי בי מרצוני להתאבד. לכן חייבת אני לו את חיי!!

הנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

עלון זה כולו קודש גם לעילוי נשמתו הטהורה של אוהב התורה ולומדיה, שזכה וטרח בכל כוחו ובמשך שנים הפיץ 20 סוגי עלונים בכל שבוע והכל מתוך אהבה ובמאור פנים

חיים בנימין בן דינה זצ"ל

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

טיב יומי' שחבל לבספס!!

שילחו בנוסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכיבד ומהנהג

מפי הרב משה יודי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!! זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויאמר שמואל..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:53 [17:13]	ירושלים: 8:28	ירושלים: 12:22	ירושלים: 18:06	ירושלים: 18:46
תל אביב: 17:09	תל אביב: 8:30	תל אביב: 12:24	תל אביב: 18:08	תל אביב: 18:43
חיפה: 17:01	חיפה: 8:29	חיפה: 12:23	חיפה: 18:06	חיפה: 18:44
אילת: 17:02	אילת: 8:28	אילת: 12:23	אילת: 18:08	אילת: 18:45
באר שבע: 17:11	באר שבע: 8:30	באר שבע: 12:24	באר שבע: 18:08	באר שבע: 18:46